Allah'ım! Senin gazabından rızana, cezalandırmandan affına sığınırım. Senden yine Sana sığınırım. Seni lâyık olduğun şekilde sena etmekten (övmekten) acizim. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin

Âişe -radıyallahu anha-'dan rivayet edildiğine göre, o şöyle demiştir: Bir gece Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i yatakta bulamadım. Onu aradım; derken elim, odada secde hâlindeyken ayaklarının altına dokundu. Ayakları dikilmiş durumdaydı ve şöyle diyordu:«Allah'ım! Senin gazabından rızana, cezalandırmandan affına sığınırım. Senden yine Sana sığınırım. Seni lâyık olduğun şekilde sena etmekten (övmekten) acizim. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Âişe -radıyallahu anha- şöyle demiştir: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanında uyuyordum. Geceleyin onu yanımda bulamadım. Elimle odada namaz kıldığı yeri yokladım. Bir de baktım ki secde hâlinde, ayakları dikilmiş durumda ve şöyle diyordu: Rızânı vesile edinerek gazabından sana sığınırım; affın ve esenliğinle de cezandan sana sığınırım. Ve yine Sana karşı Senden sana sığınırım; cemâl sıfatlarını vesile ederek celâl sıfatlarından korunmayı isterim. Çünkü Senden yine ancak Sen korursun. Allah'tan kaçıp sığınılacak hiçbir yer yoktur; ancak yine O'na sığınılır. Seni lâyık olduğun şekilde sena etmekten acizim. Senin nimetlerini ve ihsanını hak ettiğin şekilde saymaya ne gücüm yeter ne de buna ulaşabilirim. Bu konuda ne kadar çaba sarf edersem edeyim, nimetlerinin ihatasından ve şükründen aciz kaldığımı itiraf ederim. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin. Kendine yakışan övgülerle kendini öven sensin. Öyleyse senin övgünün hakkını tam olarak kim yerine getirebilir ki?!

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3566